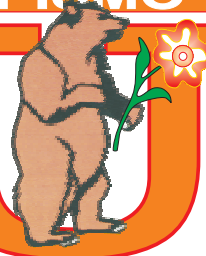

URSUS

ISSN 1731-1047

SIERPIEŃ 2010

NR 35

o wspólne dobro

Klasztor Jasnogórski

HYMN „SOLIDARNOŚCI”

Solidarni, nasz jest ten dzień,
a jutro jest nieznane,
lecz żyjmy tak,
jak gdyby nasz był wiek,
pod wolny kraj
– spokojnie kładź fundament.

A jeśli ktoś nasz polski dom zapali,
to każdy z nas gotowy musi być,
bo lepiej byśmy stojąc umierali,
niż mamy klęcząc na kolanach żyć.
Solidarni, nasz jest ten dzień,
połączmy się,
bo jeden jest nasz cel!

słowa: Jerzy Narbutt
muzyka: Stanisław Markowski
Gdańsk, 1980

Bombardowanie którego nie było

czytaj ■ str. 3

30 lat temu narodziła się „Solidarność”

W bieżącym roku obchodzimy 30 rocznicę powstania w Polsce wielkiego ruchu społeczno – politycznego na rzecz wprowadzenia demokracji i głębokich reform ustrojowych w Polsce.

Ruch ten ukonstytuował się jako Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność”. Solidarność powstała w okresie sierpnia i września 1980 roku jako wynik spontanicznych strajków robotników, które najpierw wystąpiły w lipcu w Ursusie i na Lubelszczyźnie, a następnie ruch strajkowy rozwinął się na Wybrzeżu. Ta fala strajków została wywołana podwyżkami cen mięsa, które zostały wprowadzone 1 lipca 1980 roku. Kryzys gospodarczy od połowy lat siedemdziesiątych narastał i groził wybuchem społecznym. Koniunktura pierwszej połowy lat 70 – tych była oparta na pożyczkach zagranicznych. Liczba inwestycji rozpoczętych była niewspółmierna do posiadanych środków. A ponadto część funduszy publicznych szła na prywatne potrzeby nomenklatury partyjnej. Ta prywatna drażniła społeczeństwo. Na rynku prawie wszystkie towary były deficytowe od mięsa, leków, cukru, papieru toaletowego po lodówki, pralki i samochody. Dostęp do towarów stawał się dostępny poprzez znajomości lub za pośrednictwem specjalnych sklepów lub talonów rozdawanych według uznania przez władze różnego szczebla. Ta sytuacja była dla ludzi nie do zniesienia. Te

same zjawiska cztery lata wcześniej były przyczyną wybuchu gwałtownych protestów robotników Ursusa i Radomia. Wówczas robotnicy zwyciężyli, bo władze pierwszy raz w historii komunizmu odwołały podwyżki cen żywności. Był to sygnał dla strajkujących, że mają siłę, przed którą cofa się władza, po drugiej narodziła się spontanicznie ludzka solidarność z prześladowanymi robotnikami, która po trzeciej przybrała szybko formy organizacyjne, powstał Komitet Obrony Robotników i inne organizacje – w ten sposób narodziła się opozycja demokratyczna, która jawnie działała choć była nielegalna.

W 1980 roku opozycja demokratyczna była już dostatecznie silna, aby móc wesprzeć strajkujących robotników.

Decydującym wydarzeniem dla powstania ruchu „Solidarność” był strajk w Stoczni Gdańskiej, który rozpoczął się 14 sierpnia 1980 roku jako strajk okupacyjny. Strajk bardzo szybko rozszerzył się na całe Wybrzeże. Bezpośrednią przyczyną strajku było zwolnienie z pracy działaczki wolnych związków zawodowych Anny Walentynowicz. Komitet Strajkowy kierowany przez Lecha Wałęsę żądał przywrócenia A. Walentynowicz do pracy

oraz podwyżki płac, zasiłków rodzinnych oraz wybudowania pomnika ofiar Grudnia 1970 roku.

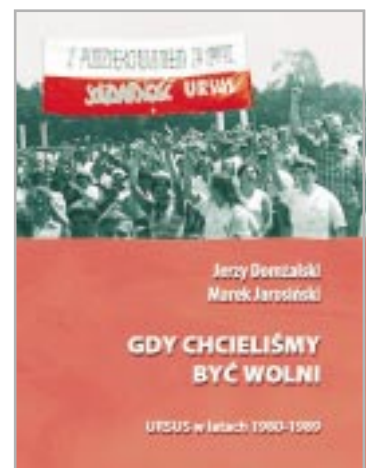
W nocy z 16 na 17 sierpnia powstał w Gdańsku Międzyzakładowy Komitet Strajkowy (MKS) na czele z Lechem Wałęsą. Podobny komitet powstał w Szczecinie na czele z Marianem Jurczykiem.

Do strajków przyłączyli się robotnicy w Warszawie, Łodzi, Nowej Hucie, Poznania, Wrocławia, Legnicy, Wałbrzycha i inne zakłady.

29 sierpnia górnicy utworzyli w Jastrzębiu MKS. Strajki wspierali doradcy wywodzący się z opozycji demokratycznej m.in.: Tadeusz Mazowiecki, Bohdan Cywiński, Andrzej Wielowiejski, Bogdan Borusewicz, Bronisław Geremek, Jadwiga Staniszkis, Waldemar Kuczyński, Aleksander Hall, Arkadiusz Rybicki, Maciej Grzywaczewski, Bożena Rybicka, Magdalena Modzelewska.

MKS w stoczni Gdańskiej sformułował 21 postulatów dotyczących spraw ekonomicznych robotników, a także spraw politycznych. Edward Gierek odrzucił postulaty polityczne, ale wysłał delegację rządową do Gdańska i Szczecina do negocjowania porozumień.

23 sierpnia 1980 roku rozpoczął się generalny strajk na całym Wy-

czytaj ■ str. 3

INWESTYCJE ROKU 2010

czytaj ■ str. 4

brzeżu. Po trudnych negocjacjach 30 sierpnia w Szczecinie podpisano porozumienie między MKS a stroną rządową reprezentowaną przez Kazimierza Barcikowskiego, a 31 sierpnia podpisano najważniejsze porozumienie w Stoczni Gdańskiej między MKS a ówczesnym wicepremierem Mieczysławem Jagielskim.

Rząd zaakceptował najważniejszy postulat o utworzeniu niezależnych, samorządowych związków zawodowych, a także postulaty ekonomiczne oraz zgodził się na transmisję niedzielnej Mszy Św. i zwolnienie więźniów politycznych.

1 września zostało podpisane porozumienie w Jastrzębiu z górnikami, które zakładało między innymi wprowadzenie wolnych sobót. Zaraz po podpisaniu porozu-

Dokończenie na stronie 2

30 lat temu narodziła się „Solidarność”

Dokończenie ze strony 1

mień rząd E. Gierka upadł. 5 września 1980 roku nowym I sekretarzem PZPR został Stanisław Kania.

17 września w Gdańsku na zebraniu delegatów robotników z całej Polski w klubie „Ster” postanowiono utworzyć NSZZ „Solidarność” z podziałem na regiony koordynowane przez Kra-

komitet założycielski NSZZ „Solidarność” złożył 24 września 1980 roku wniosek o rejestrację Związku. Sąd Wojewódzki w Warszawie zarejestrował związek, ale samowolnie wprowadził zmiany np.: w sprawie prawa do strajku oraz wprowadził zapis o przewodniej roli PZPR oraz

21 Postulatów z protokołu MKS Gdańsk:

1. „Akceptacja niezależnych od Partii i pracodawców wolnych związków zawodowych, wynikająca z ratyfikowanej przez PRL Konwencji nr 187 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczącej wolności związkowych”.
2. „Zagwarantowanie prawa do strajku oraz bezpieczeństwa strajkującym i osobom wspomagającym”.
3. „Przestrzegać zagwarantowaną w Konstytucji PRL wolność słowa, druku i publikacji, a tym samym nie represjonować niezależnych wydawnictw oraz udostępnić środki masowego przekazu dla przedstawicieli wszystkich wyznań”.
4. „A) Przywrócić do poprzednich praw: - ludzi zwolnionych z pracy po strajkach w 1970 i 1976 r., - studentów wydalonych z uczelni za przekonania. B) Uwolnić wszystkich więźniów politycznych (w tym Edmunda Zdrożyńskiego, Jana Kozłowskiego i Marka Kozłowskiego). C) Znieść represje za przekonania”.
5. „Podać w środkach masowego przekazu informację o utworzeniu się Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz opublikować jego żądania”.
6. „Podjąć realne działania mające na celu wyprowadzenie kraju z sytuacji kryzysowej poprzez: a) podawanie do publicznej wiadomości pełnej informacji o sytuacji polityczno – gospodarczej, b) umożliwienie wszystkim środowiskom i warstwom społecznym uczestniczenia w dyskusji nad programem reform”.
7. „Wypłacać wszystkim pracownikom biorącym udział w strajku wynagrodzenie za okres strajku jak za urlop wypoczynkowy z funduszu CRZZ”.
8. „Podnieść wynagrodzenie zasadnicze każdego pracownika o 2000 zł na miesiąc jako rekompensatę dotychczasowego wzrostu cen”.
9. „Zagwarantować automatyczny wzrost płac równoległe do wzrostu cen i spadku wartości pieniądza”.
10. Realizować pełne zaopatrzenie rynku wewnętrznego w artykuły żywnościowe, a eksportować tylko i wyłącznie nadwyżki”.
11. „Znieść ceny komercyjne oraz sprzedaż za dewizy w tzw. eksporcie wewnętrznym”.
12. „Wprowadzić zasady doboru kadry kierowniczej na zasadach kwalifikacji, a nie przynależności partyjnej, oraz znieść przywileje MO, SB i aparatu partyjnego poprzez: - zrównanie zasiłków rodzinnych, - zlikwidowanie specjalnych sprzedaży itp.”
13. „Wprowadzić na mięso i przetwory kartki – bony żywnościowe (do czasu opanowania sytuacji na rynku)”.
14. „Obniżyć wiek emerytalny dla kobiet do 50 lat, a dla mężczyzn do lat 55 lub przepracowanie w PRL 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn bez względu na wiek”.
15. „Zrównać renty i emerytury starego portfela do poziomu aktualnie wypłacanych”.
16. „Poprawić warunki pracy Służby Zdrowia, co zapewni pełną opiekę medyczną osobom pracującym”.
17. „Zapewnić odpowiednią ilość miejsc w żłobkach i przedszkolach dla dzieci kobiet pracujących”.
18. „Wprowadzić urlop macierzyński płatny przez okres 3 lat na wychowanie dziecka”.
19. „Skrócić czas oczekiwania na mieszkanie”.
20. „Podnieść diety z 40 zł do 100 zł i dodatek za rozłąkę”.
21. „Wprowadzić wszystkie soboty wolne od pracy. Pracownikom w ruchu ciągłym i w systemie 4-brygadowym brak wolnych sobót zrekomensować zwiększonym wymiarem urlopu wypoczynkowego lub innymi płatnymi dniami wolnymi od pracy”.

Przy każdym postulatcie były dopisane dodatkowe ustalenia. Ważnym ustaleniem było żądanie transmisji radiowej niedzielnej Mszy Św. Podobne postulaty opracował MKS w Szczecinie.

ową Komisję Porozumiewawczą. Na przewodniczącego KKP wybrano Lecha Wałęsę. W październiku „Solidarność” liczyła ok. 2 mln członków, a w następnych miesiącach już ok. 10 mln członków.

W PZPR wrzało, ścierały się różne poglądy. Grupa nieprzejednanych działaczy partyjnych traktowała ustępstwa wobec robotników jako potrzebny czas na konsolidację sił komunistycznych, aby ponownie podporządkować sobie społeczeństwo.

Początkowo Moskwa przeszła do porządku dziennego nad zawartymi porozumieniami, mając na głowie rozpoczętą wojnę w Afganistanie, więc chciała mieć spokój w Polsce. Moskwa nie przewidziała, że „Solidarność” stanie się potężnym i nie tylko zawodowym, ale rewolucyjnym społecznym i politycznym ruchem.

o sojuszu z ZSRR. Decyzja Sądu była pochodną chwiejności Partii oraz zaostrenie stanowiska Moskwy. Sąd Wojewódzki dopiero 10 listopada 1980 roku ostatecznie zarejestrował NSZZ „Solidarność”.

Przez cały czas działalności NSZZ „Solidarność” władze, a ściślej Służby Bezpieczeństwa starały się utrudniać pracę związkowi. Już 16 sierpnia MSW powołało sztab do kierowania opozycją pod kryptonimem „Lato 80” w tym do przeciwdziałania strajkom i zwalczania „Solidarności” i innych ugrupowań niezależnych a także przygotowywania do wprowadzenia stanu wojennego w Polsce.

W Moskwie pisano o polskiej kontrewolucji, a Leonid Breżniew sekretarz generalny KPZR groził interwencją zbrojną.

Działacze „Solidarności” nie przewidywali

niebezpieczeństwa i nie docenili, że w partii był bardzo silny opór przeciw jakiegokolwiek możliwości dzielenia się władzą z kimkolwiek zgodnie ze słowami Gomułki, że „władzy raz zdobytej nie oddamy nigdy”. I tak się stało Wojciech Jaruzelski ówczesny pierwszy sekretarz PZPR, a także jako premier i minister obrony narodowej ogłosił 13 grudnia 1981 roku stan wojenny na terenie całego kraju.

Zaskoczenie było zupełne. W nocy z 12 na 13 grudnia internowano kilka tysięcy działaczy „Solidarności”. Wprowadzono godzinę policyjną, zawieszono działalność organizacji społecznych i zawodowych w tym NSZZ „Solidarność”.

Po szoku stanu wojennego „Solidarność” szybko odrodziła się. Działacze, którzy uniknęli internowania zeszli do podziemia organizując masowe demonstracje i strajki. Wychodziła prasa podziemna. Mimo represji i mordów, czego przykładem szczególnego okrucieństwa było zamordowanie warszawskiego kapelana „Solidarności” ks. Jerzego Popiełuszki. Opór społeczeństwa rósł.

W czerwcu 1983 roku ponownie przybył z pielgrzymką do Polski papież Jan Paweł II umacniając wiarę i nadzieję Polaków.

Po wyjeździe Jana Pawła II stan wojenny został odwołany 22 lipca 1983 roku.

W roku 1985 do władzy w ZSRR doszedł Michaił Gorbaczow. Nowy generalny sekretarz KPZR rozpoczął politykę „głasności” i „pierestrojki” (jawności i przebudowy).

Grupa reformatorska w PZPR dążąca do porozumienia z „Solidarnością” zyskała mocniejszą pozycję.

Kryzys gospodarczy pogłębiał się, w sklepach na półkach stał tylko przyszlowski ocet.

Wiosną, a następnie latem 1988 roku wybuchły liczne strajki. Władze zaczęły szukać porozumienia z opozycją. Z ramienia Episkopatu podjęli się mediacji między stronami abp Bronisław Dąbrowski, bp. Jerzy Dąbrowski i ks. Alojzy Orszulik. 31 sierpnia 1988 roku doszło do spotkania Lecha Wałęsy z Czesławem Kiszczakiem w celu zorganizowania Okrągłego Stołu. Następne spotkanie miało miejsce w połowie września. Później rozmowy toczyły się w szerszym gronie w willi rządowej w Magdalence.

Obrady Okrągłego Stołu rozpoczęły się 6 lutego 1989 roku w dzisiejszym Pałacu Prezydenckim przy Krakowskim Przedmieściu. W obradach uczestniczyło kilkadziesiąt osób.

Najważniejsze ustalenia Okrągłego Stołu to: legalizacja „Solidarności”, przywrócenie senatu i urzędu prezydenta oraz porozumienie w sprawie wyborów. W sejmie miało być obsadzonych 35% mandatów według zasady wolnych wyborów, a 65% mandatów z góry zostało przeznaczonych dla koalicji rządowej (PZPR, ZSL, SD oraz inne stowarzyszenia związane z władzą PRL). Natomiast wybory do senatu miały być całkiem wolne. W wyborach 4 czerwca 1989 roku sukces odniosła „Solidarność”, a tzw. koalicja rządowa na czele z PZPR poniosła klęskę. W wyniku wyborów złamany został po raz pierwszy monopol władzy komunistycznej. Za przykładem Polski poszły pozostałe kraje tzw. obozu socjalistycznego, aż w końcu rozpadł się Związek Radziecki. Rozpoczął się w Polsce okres reform, które zmierzały do zapewnienia wolności obywatelom a niepodległości Polsce. „Solidarność” mimo wielu ofiar zwyciężyła. Cześć i chwała zwycięzcom. Czy Polska będzie sprawiedliwa, zamożna i silna zależy to od obecnego i przyszłych pokoleń, a także od szczęśliwych układów geopolitycznych.

Henryk Linowski

Załoga „URSUSA” znów była pierwsza w 1980 roku

Sierpień 1980 r. zaczął się w ZM „Ursus”... 1 lipca po południu. Właśnie wtedy robotnicy fabryki traktorów przerwali w kilku wydziałach pracę w związku z informacją o podwyżce cen na mięso i jego przetwory. Był to pierwszy strajk w Polsce tamtego upalnego politycznie lata. Nie wiele osób o tym pamięta. Strajki w Lublinie i na Wybrzeżu zaczęły się później. Strajk z początków lipca 1980 r. zakończył się sukcesem. Dyrekcja ustąpiła. Pensje zostały podniesione, dotrzymano też zobowiązania, że żadnemu ze strajkujących nie spadnie włos z głowy.

Lecha Wałęsa na wiecu w Ursusie w dniu 24. 09. 1980 r.

W zakładzie silników i zakładzie podwozi wyłoniono jednak delegatów do rozmów z kierownictwem. Natomiast w elektrociepłowni Zbigniew Bujak i Zbigniew Janas powołali lokalny komitet strajkowy. Spisano postulaty: zwiększenie dodatku za pracę w szkodliwych warunkach, ustanowienie 10 proc. dodatku za pracę na drugiej zmianie, wprowadzenie dodatku drożyzniowego. Kiedy strajkującym zaczęto grozić zwolnieniami z pracy, dołączono kolejny postulat - pisemnej gwarancji, że po strajku nikt nie będzie represjonowany. Rozmowy z przedstawicielami dyrekcji doprowadziły ostatecznie do akceptacji postulatów strajkowych. Jedynym kompromisem na który zgodził się komitet strajkowy była zmiana nazwy komitetu strajkowego na komitet robotniczy. Określenie „strajkowy” było jeszcze zbyt irytujące dla władz zakładów. Druga fala protestów w ZM „Ursus” zaczęła się pod koniec sierpnia. Solidaryzowano się ze strajkującymi na Wybrzeżu. Rano 26 sierpnia przerwali - na krótko - pracę robotnicy

z działu głównego mechanika. Groźniejszy strajk wybuchł - koło południa - w wydziale kół zębatych. Zorganizował go Maciej Słotwiński, który przywiózł ze Stoczni Gdańskiej listę 21 postulatów Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego. Do strajkujących niemal natychmiast przybył I sekretarz Komitetu Dzielnicowego PZPR Warszawa Ochota - Julian Kędzierski i przedstawiciele kierownictwa fabryki. Na zebraniu zorganizowanym w wydziałowej świetlicy Kędzierski tłumaczył robotnikom, że nie ma sensu solidaryzować się z załogą Stoczni Gdańskiej, gdyż żąda ona autonomii dla Kaszub. Gdy został wygwizdany przez robotników, znających postulaty gdańskiego MKS-u od Słotwińskiego, zmienił argumentację. Stwierdził, że strajki na Wybrzeżu wypalają się i dla ich szczęśliwego zakończenia potrzebny jest spokój. Do strajku przyłączyła się druga i trzecia zmiana. Powołano komitet strajkowy, wybierając do niego po jednym przedstawicielu z dziesięciu gniazd produkcyjnych istniejących w wydziale. Strajk zakończył się następnego dnia, 27 sierpnia, w południe. Postawiono ultimatum, że jeśli do soboty 30 sierpnia porozumienie w Gdańsku nie zostanie podpisane, to strajk w wydziale kół zębatych zostanie wznowiony tego dnia o godzinie 9.00. Drugim ośrodkiem w fabryce, aktywizującym robotników u schyłku sierpnia, była elektrociepłownia. To właśnie tutaj powołano 21 sierpnia Robotniczy Komitet Solidarnościowy. Miał on na celu udzielenie poparcia strajkującym załogom na Wybrzeżu. Do Komitetu weszło 5 osób: Zbigniew Bujak, Zbigniew Janas i Józef Pietrzyk z elektrociepłowni oraz Emil Broniarek z zakładu montażu ciągników i Stanisław Karpezo z zakładu montażu ciągników licencyjnych. RKS wysunął 5 żądań: uznania Robotniczego Komitetu Solidarnościowego, dostępu do radiowęzła, uwolnienia wszystkich zatrzymanych działaczy opozycji, udostępnienia świetlic na zebrania podczas których informowano by o przebiegu strajku w Gdańsku i

zgłoszonych tam postulatach, wysłania delegacji z „Ursusa” na Wybrzeże. 27 sierpnia RKS zorganizował o godz. 14.00, a więc na przełomie I i II zmiany, dwa wiece. Pierwszy z nich odbył się przed halą montażu ciągników. Przemawiali Emil Broniarek i Stanisław Karpezo. Drugi wiec zorganizowano w hali zakładu remontowo-energetycznego. Tu głos zabrał Zbigniew Bujak. Kulminacyjnym dniem w ZM „Ursus” była sobota 30 sierpnia. Wówczas większość sobót była jeszcze dniami roboczymi. Tego dnia, zgodnie z ultimatum kończącym strajk w wydziale kół zębatych w dniu 27 sierpnia, robotnicy - podczas przerwy śniadaniowej o godz. 9.00 - wyszli przed halę, a do nich zaczęli dołączać pracownicy innych wydziałów. Miano iść pod budynek dyrekcyjny. Właśnie w tym samym czasie dyrektor generalny Henryk Wilk prowadził rozmowy z członkami RKS. Przerwano je, a Zbigniew Bujak udał się do rozpoczynającego strajk. Poinformował o rozmowach z dyrekcją i planach wysłania do Gdańska delegacji. Przypomniał, że Wałęsa nie chciał nowych strajków. To wystarczyło - tłum rozszedł się do pracy. W południe delegacja z „Ursusa” pojechała, samochodem przydzielonym przez dyrekcję, do Gdańska. W jej składzie byli: Emil Broniarek, Antoni Firlej, Zbigniew Janas, Stanisław Karpezo i Maciej Słotwiński. Przed wyjazdem w RKS ustalono, że jeśli delegacja nie wróci do poniedziałku w południe, to w ZM „Ursus” rozpocznie się strajk. Do strajku nie doszło ponieważ w Gdańsku w niedzielę 31 sierpnia zostało podpisane porozumienie. 4 września 1980 r. przedstawiciele kilku warszawskich zakładów pracy, zebrani w „Ursusie”, powołali Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Mazowsze”. 17 września powstała „Solidarność”, w skład której wszedł NSZZ „Mazowsze” jako region. W kilka dni później, 24 września, do Warszawy przyjechał Lech Wałęsa z grupą współpracowników, aby złożyć w Sądzie Wojewódzkim wniosek o rejestrację „Solidarności”. Po wizycie w sądzie i Urzędzie Rady Ministrów Wałęsa przyjechał na wiec, który odbył się na stadionie RKS Ursus. Przyszło na niego kilka tysięcy ludzi, rozwieszono transparent „Ursus wierzy w Solidarność”. Zaczynała się nowa epoka we współczesnej historii naszego kraju.

Jerzy Domżański
Marek Jarosiński

Bombardowanie Jasnej Góry, którego nie było

Plany niemieckiej napaści na Polskę w 1939 r. przewidywały zniszczenie w pierwszej kolejności m.in. Jasnej Góry. Ojcowie Paulini w Krakowie posiadają dokument, z którego wynika, że Jasnogórskie Sanktuarium miało być zbombardowane przez niemieckie lotnictwo 1 września. W tym dniu nad ranem Niemcy wysłali eskadrę samolotów wyladowaną bombami, które miały być zrzucone na klasztor. Stała się jednak rzecz dziwna, niewytłumaczalna w żaden sposób. Otóż piloci wrócili twierdząc, że otrzymali nieprawidłowe dane nawigacyjne, ponieważ w miejscu, które mieli rozkaz zbombardować był widoczny nie klasztor, tylko ogromne jezioro. Tego samego dnia po południu wyleciała w kierunku Jasnej Góry inna eskadra bombowców, ale również ta zawiodła. Zrzucano bowiem bomby na las, który ujrzano w miejscu oznaczonym na mapie jako cel nalotu. Zarówno pierwsi, jak i drudzy piloci biorący udział w tych nieudanych akcjach zostali podobno oddani pod sąd wojenny, gdyż ich dowództwo uznało, że był to sabotaż. Następnego dnia wysłano samoloty po raz trzeci. Ich załogi składały się tym razem z lotników rekrutujących się z SS. Żaden z tych samolotów nigdy do bazy nie wrócił.

Tę tajemniczą historię przekazał protokolarnie Ojcom Paulinom człowiek, który nazywał się Stanisław Biegalski. Jeszcze przed wojną zaprzyjaźnił się we wsi Pawłowicz, obecnie Pawłowice, z niemieckim katolikiem, który we

wrześniu 1939 r pełnił, jako żołnierz, służbę na lotnisku, z którego startowały wspomniane samoloty. To on opowiedział w zaufaniu Biegalskiemu, jak to było z próbą zbombardowania Jasnej Góry. Stanisław Biegalski ukrywał się później w Klęcinie koło Wrocławia. Tam poznał w kościele Niemkę, która kiedyś po Mszy św. odważyła się poczęstować go u siebie w domu herbatą. Biegalski zauważył wiszący w niewidocznym miejscu, w kuchni za meblami, religijny obraz. Kobieta wyjaśniła zaciekawionemu tym faktem gościowi, że jej syn, służący w SS, groził kiedyś zniszczeniem wszystkich symboli religijnych, które miała w domu. Odkąd jednak utracił zdrowie nastąpiło u niego nawrócenie. Był on w swoim czasie oficerem lotnictwa.

2 września 1939 r. eskadra w której służył otrzymała rozkaz zbombardowania częstochowskiego klasztoru. W połowie drogi do celu lecące samoloty z niewiadomych przyczyn rozproszyły się w różnych kierunkach. Jemu udało się z trudem wylądować gdzieś na polu kartoflowym. Nie odbyło się to jednak bez poważnych konsekwencji. Został kaleką, z nieodwracalnie uszkodzonymi nogami. Powiedział matce; „utraciłem na zawsze zdrowie, ale odzyskałem wiarę. Bo to, co się stało z ostatnim lotem bombowców zmierzających nad Jasną Górę, w połączeniu z ocaleciem mojego życia, jest niewątpliwie cudem „,

Andrzej Przybysz

Z DAWNEJ WARSZAWY

Warszawa za czasów Chopina (1810 – 1830)

Fryderyk urodził się jeszcze w Księstwie Warszawskim i był kilkumiesięcznym dzieckiem gdy zamieszkał w oficynie Pałacu Saskiego w Warszawie. Warszawa była bardzo wyniszczona materialnie przemarszami różnych wojsk, rabunkiem, kontrybucjami. Po klęsce Napoleona i wojsk Księstwa Warszawskiego pod Moskwą w roku 1812, od początku 1813 roku Warszawa znajdowała się pod okupacją rosyjską.

Zwycięzcy Napoleona zgromadzeni na Kongresie Wiedeńskim w 1815 roku podjęli decyzję o utworzeniu niewielkiego Królestwa Polskiego na terenach dawnej Rzeczypospolitej, połączonego unią personalną z Rosją pod berłem cara rosyjskiego.

Od tej pory carowie rosyjscy mieli być również koronowanymi królami Polski. Pierwszy z nich car Aleksander I nadał Królestwu Polskiemu liberalną konstytucję i obdarował znaczną autonomią.

Stolicą Królestwa była Warszawa, językiem urzędowym był język polski, walutę stanowił złoty polski. W Warszawie stacjonowało Wojsko Polskie w polskich mundurach. Armia Królestwa Polskiego liczyła około 40.000 żołnierzy świetnie uzbrojonych i wyszkolonych, byli to w znacznej mierze dawni żołnierze napoleońscy.

Wodzem naczelnym wojsk polskich był jednak brat cara Wielki Książę Konstanty posiadający nieograniczoną władzę, który rezydował w Belwederze.

Zwierzchnikiem władz rządowych w czasie nieobecności cara w Warszawie był namiestnik carski.

Pierwszym namiestnikiem był Polak generał Józef Zajączek, wybitny dowódca z czasów napoleońskich, po utworzeniu Królestwa przeszedł na służbę carów rosyjskich. Car Aleksander I zakupił od Radziwiłłów ich pałac na Krakowskim Przedmieściu z przeznaczeniem na siedzibę namiestnika (dzisiejszy Pałac Prezydencki).

Po okresie wojen i różnych okupacji nastąpił dla Warszawy czas stabilizacji i rozwoju gospodarczego, ożywienia nauki i kultury. Miarą postępu niech będzie fakt, że w roku 1815 Warszawa li-

czyła około 80.000 mieszkańców, a w przeddzień wybuchu Powstania Listopadowego 1830 roku już 140.000.

W mieście nastąpił wielki ruch budowlany.

W roku 1816 wydano zakaz budowy domów drewnianych w Warszawie i rozpoczęto udzielanie pożyczek na budowę nowych domów murowanych.

W latach 1817 – 1823 wybudowano 200 nowych domów i wyremontowano około 700. Całkowicie zostały zabudowane ulice Nowy Świat i Świętokrzyska, wytyczono Aleje Ujazdowskie i Aleje Jeruzolimskie i wysadzono je drzewami. W związku z powstaniem nowych władz centralnych Królestwa Polskiego przebudowano na siedziby Komisji (Ministerstw):

- ♦ Pałac Mostowskich na siedzibę Komisji Spraw Wewnętrznych,
- ♦ Pałac Prymasowski na ul. Miodowej na siedzibę Komisji Rządowej Wojny,
- ♦ Pałac Raczyńskich na ul. Długiej na siedzibę Komisji Rządowej Sprawiedliwości.

Architekt J. Kubicki wybudował Pałac Belwederski dla Wielkiego Księcia Konstantego. Wszystkie te budynki powstały w modnym wtedy jeszcze stylu neoklasykistycznym. Z tego okresu pochodzi zachodnia pierzeja dzisiejszego Placu Bankowego. Architekt Antonio Corazzi wybudował na miejscu dawnych pałaców Leszczyńskich i Ogińskich, trzy połączone budynki które widzimy dzisiaj: Pałac Komisji Rządowej Przychodów, Pałac Ministrów (Druckiego – Lubeckiego), Bank Polski i Giełda Warszawska (Dziś Galeria Porczyńskich). W dawnym Pałacu Komisji Przychodów urzęduje Prezydent Warszawy.

Powstały w Warszawie nowe place jak: Plac Zamkowy, Plac Teatralny, Plac Bankowy, Plac Małachowskiego.

Na skutek wyburzeń utraciliśmy bezpowrotnie niektóre cenne zabytki jak ratusze na rynkach Starego i nowego Miasta oraz Bramę Krakowską między Placem Zamkowym a ulicą Senatorską i Bramę Nowomiejską przed Barbakanem.

Ratusz warszawski przeniesiono z rynku Stare-

go Miasta do Pałacu Jabłonowskich na Placu Teatralnym, gdzie funkcjonował do 1944 roku.

Na tym samym placu rozebrano Marywil z czasów Sobieskich i Pałac Pociejów (centrum handlu żydowskiego) i pobudowano (A. Corazzi) Teatr Wielki Opery i Baletu.

Przy zakończeniu Krakowskiego Przedmieścia na miejscu wyburzonego kościoła Dominikanów Obserwantów A. Corazzi wybudował na początku lat 20 – tych Pałac Staszica na siedzibę Królewskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Ważnym wydarzeniem było utworzenie za zgodą cara Aleksandra I Uniwersytetu Warszawskiego w roku 1817 wraz z biblioteką, obserwatorium astronomicznymi i ogrodem botanicznym w Łazienkach. Utworzono Szkołę Politechniczną i Instytut Agronomiczny na Marymoncie.

W Warszawie działały dwa teatry: Teatr Narodowy na Placu Krasińskich i Teatr Rozmaitości w Ogrodzie Saskim. Powstały pierwsze zakłady przemysłowe: metalowe Evansa, platery Frageta, maszyn rolniczych, jedwabnicze, pończosznicze, produkcji dywanów i inne. Rozwój gospodarczy, kulturalny i urbanistyczny Warszawy, pojawienie się przemysłu i wzrost zamożności mieszkańców – stały w sprzeczności z coraz silniejszym ograniczaniem swobód obywatelskich i nieprzezwyciężaniem przez władze zasad liberalnej konstytucji przyznanych Polakom przez cara Aleksandra I.

Wzrastał system represji, rozbudowano sieć tajnej rosyjskiej policji politycznej, donosy i szpiegowanie były na porządku dziennym, wzmocniono cenzurę – symbolem tych działań był osławiony Nowosilcow, pełnomocnik carski d/s tajnej policji. W Wojsku Polskim nastąpiła fala samobójstw spowodowana sadystycznym zachowaniem Wielkiego Księcia Konstantego, który publicznie bił po twarzy i znieważał polskich oficerów. Zdegradowano i aresztowano majora W. Łukaszińskiego za tworzenie tajnych organizacji patriotycznych w wojsku.

Opozycja rosła w siłę, powstawały kolejne tajne sprzysiężenia, powstanie wybuchło 29 czerwca 1830 roku wieczorem gdy podchorążowie ze szkoły kadetów w Parku Łazienkowskim zaatakowali Belweder.

20 – letni Fryderyk Chopin wyjechał za granicę miesiąc wcześniej w poszukiwaniach dalszych szczebli swojej oszołamiącej światowej kariery muzycznej.

Zdzisław Zajączkowski
Przewodnik warszawski

Dekalog Zdrowia

- ❖ Poznaj siebie – zdobywaj i poszerzaj wiedzę o sobie samym – umożliwi ci to rozumienie podstawowych zasad funkcjonowania organizmu, nie tylko unikanie choroby, ale wspomaganie zdrowia;
- ❖ Utrzymuj siły obronne organizmu w stałej gotowości – niezbędna jest do tego wiedza na temat sposobów wzmocnienia naszych sił obronnych, a także umiejętnego postępowania podczas różnych chorób i dolegliwości;
- ❖ Dbaj o wszechstronną aktywność fizyczną – ruch wtedy jest skuteczny, gdy realizowany jest w odpowiedniej: częstotliwości, intensywności i objętości. Optymalny wzór aktywności fizycznej tj., 3x30x130, który oznacza, że człowiek niepracujący fizycznie powinien ćwiczyć co najmniej 3 x w tygodniu, co najmniej przez 30 min., a intensywność treningu powinna być taka by tętno wynosiło 130 (dla 60-lataka 110);
- ❖ Odżywiaj się prawidłowo – dbaj o to by dieta była dobrze skomponowana i pełna;
- ❖ Hartuj się – wzmacniaj barierę immunologiczną, bądź przygotowany na ekstremalne bodź-

ce w strefie: psychicznej, fizycznej i społecznej;

- ❖ Ucz się pokonywać stres – strumień bodźców, który przekracza pewną granicę wytrzymałości indywidualnej konkretnego człowieka nosi nazwę dystresu (w odróżnieniu od pozytywnego stresu). Ucz się świadomie i planowo, sterować swymi reakcjami, ograniczać i eliminować wpływ bodźców negatywnych.

Naucz się je wykorzystywać, każda nawet zła przyгода może poszerzyć wiedzę i stanowić doświadczenie, które wykorzystasz dla siebie, a nawet przeciw sobie.

Na stres najlepszy jest półgodzinny bieg po polu i co najmniej boso!

- ❖ Unikaj używek – prowadzą one do powstania nałogów, w które łatwo się popada, a trudno z nich wychodzi;
- ❖ Zawsze bądź życzliwy dla ludzi – staraj się lubić siebie, ludzie odpowiedzą tym samym;
- ❖ Staraj się sobie radzić w życiu – dasz sobie radę z życiem!
- ❖ Pamiętaj twoje zdrowie zależy od ciebie – ucz się je chronić i dbać o nie!

Beata Nowakowska

Weź swój krzyż

Weź swój krzyż

Jak wtedy

Idź naprzeciw tłumom

Wyśmieją Cię, zelżą, oplują

Słów miłości które powtarzasz

Od 2000 lat

Nie posłuchają

Zagłuszą je słowa nienawiści

A gdy padniesz

Obrońcy zostawią Cię

Ale krzyż Twój weźmą

I poniosą

Triumfalnie

Do swoich bóstw

Boję się, boję się, boję się

Czy zostaniesz z nami?

HENRYK WUJEC

Uważajmy na alergię

Sezonowy alergiczny nieżyt nosa i spojówek, zwany także pyłkowicą lub gorączką sienną, jest najczęściej spotykaną chorobą alergiczną. Według oceny lekarzy występuje on u 20% populacji, natomiast badania ankietowe przeprowadzane wśród ludzi wykazują, że aż do 30% osób ma objawy kataru siennego. Na alergiczne nieżyty nosa chorują głównie dzieci w wieku szkolnym i ludzie młodzi. Objawy alergii płatkowej pojawiają się w okresie: koniec lutego – początek maja u osób uczulonych na płytki drzew liściastych, koniec maja – połowa lipca przy uczuleniu na trawy, oraz od połowy lipca do września u uczulonych na płytki chwastów. W Polsce szczyt zachorowań przypada na koniec maja – początek czerwca. Pylenie traw i zbóż odpowiedzialne jest za 85% przypadków pyłkowicy.

Dlaczego częstość występowania chorób alergicznym ciągle wzrasta? Dużą rolę odgrywa tutaj postępujące zanieczyszczenie środowiska. Produkty spalania węgla, tlenki azotu, siarki, ozon, lateks (zawarty w cząsteczkach opon ścieralnych na drogach i unoszących się w powietrzu) a także spaliny samochodowe (czterotlenki ołowiu) znacznie ułatwiają alergizację. Do szczególnie niekorzystnych zalicza się poliwęglowodany aromatyczne z silni-

ków diesla. Zauważono wzrost zachorowań na pyłkowicę wśród osób mieszkających przy drogach szybkiego ruchu, w dużych miastach i na przedmieściach, a mniej na wsi. Jednocześnie szczepienia, antybiotyki i wysoki poziom higieny życia codziennego, zmniejszając ilość infekcji bakteryjnych i wirusowych przyczyniają się prawdopodobnie do rozwoju reakcji alergicznym.

Ozon jest także podejrzewany o wywoływanie neurofilowych nieżyty nosa.

Najistotniejsze całoroczne alergeny wzięte to roztocza, pleśń i naskórki zwierząt. Obecnie ludzie 90% swojego czasu spędzają w pomieszczeniach. Dla alergików niekorzystna jest duża ilość tapicerowanych mebli, grubych dywanów i koców a także centralne ogrzewanie. Wymiana powietrza w domach jest teraz 10 razy mniejsza niż np. 30 lat temu, natomiast wzrosła ilość alergenów wewnątrzdomowych.

Objawy kataru alergicznego są bardzo charakterystyczne. Kontakt z uczulającymi pyłkami wywołuje napady kichania, obfita, wodnista wydzielina, świąd nosa (czasem także podniebienia) a następnie blokadę (zatkanie) nosa. Najczęściej towarzyszą temu tzw. objawy oczne, tzn. świąd, łzawienie, zaczerwienienie i obrzęk spojówek oraz drapanie w gardle. Na skórze może pojawić się wysypka o różnym charakterze, najczęściej zaczerwienienie, świąd i bąble pokrzywkowe. Nasilone objawy sezonowego

alergicznego nieżyty nosa i spojówek są bardzo uciążliwe dla chorego. Powodują zaburzenia snu i koncentracji, uczucie przewlekłego zmęczenia. U dzieci są często przyczyną trudności w nauce, natomiast u dorosłych mniejszej wydolności w pracy.

Katar alergiczny nie zawsze jest traktowany poważnie przez pacjenta, a czasami także przez lekarza, ponieważ zwykle nie stwarza zagrożenia dla życia chorego. Jednak bardzo ważne jest ustalenie przyczyny wywołującej chorobę uczuleniową i jej skuteczne leczenie. W przeciwnym razie, naturalny rozwój alergii doprowadzić może do uczulenia na coraz większą liczbę alergenów. Rozpoznanie sezonowego, alergicznego nieżyty nosa często można postawić już na podstawie rozmowy z pacjentem. Aby upewnić się, na który z alergenów dana osoba jest uczulona, możemy wykonać testy skórne, lub zbadać poziom przeciwciał IgE w surowicy.

Leczenie alergicznego nieżyty nosa możemy podzielić na objawowe i przyczynowe. Leczenie objawowe polega na podawaniu leków przeciwalergicznym, tzn. doustnym leków przeciwhistaminowym, donosowo leków przeciwzapalnych z grupy glikokortykosteroidów lub kromonów (głównie u dzieci) oraz leków przeciwzapalnych z różnych grup w postaci kropli do oczu. Jeśli chodzi o zwalczanie przyczyn wywołujących katar alergiczny, najważniejsze jest unikanie kontaktu z uczulającą nas substancją. Jeśli nie jest to możliwe, należy podjąć próbę immunoterapii swoistej, czyli odczulania.

Lek. med. Teresa Bogucka – Szczęsłowicz

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Nasze Szkoły

Przedstawiam Państwu kolejną placówkę oświatową : Szkołę Podstawową Nr 11. Tekst o szkole i jej osiągnięciach przygotowała p. Maryla Gołębiwska z-ca dyrektora odpowiedzialna za promocję szkoły.

Wanda Kopcińska

Szkoła Podstawowa nr 11 im. I Dywizji Kościuszkowskiej jest jedną z największych szkół podstawowych w naszej dzielnicy. Ma długą historię i własne tradycje, które szanuje i kulturuje cała społeczność szkolna. Pierwszego września 1933 roku rozpoczęła działalność Szkoła Podstawowa nr 1, której kontynuatorką jest nasza placówka. Coroczne majowe Święto Szkoły jest okazją do wspominania dawnych i najnowszych osiągnięć i sukcesów. Pierwsze lata w szkole, to dla uczniów nie tylko czas na naukę czytania i pisanie, ale też czas, aby szkołę po prostu polubić. Zaangażowani, twórczy i solidnie wykształceni nauczyciele, aktywne metody nauczania, dbałość o dobre wyposażenie, nowoczesne pomoce dydaktyczne sprawiają, że szkoła od początku jest dla dzieci miejscem ciekawym i atrakcyjnym. Dwie osobne świetlice, dla dzieci sześciolatków i starszych, plac zabaw, baza sportowa i ciekawa oferta zajęć pozalekcyjnych dają możliwość spędzania tu wielu godzin. Od początku każde dziecko otoczone jest szczególną troską i uwagą wychowawcy. Staramy się, by w tak dużej placówce nie stało się anonimowe, dlatego z każdym z nich przeprowadzana jest diagnoza indywidualna, która pozwala na szybkie rozpoznanie potrzeb w zakresie pomocy specjalistycznej, a tym samym wyrównywanie szans uczniów rozpoczynających naukę w szkole. Wprowadziliśmy jednego nauczyciela na poziomie klas 0 -3, uczniowie nie mają dodatkowego stresu związanego z przekroczeniem progu edukacyjnego. Zmieniające się warunki życiowe i społeczne wymagają od szkół ciągłego poszukiwania nowych metod i form pracy, które dają szansę na lepszy rozwój ucznia i w efekcie poprawiają jakość i wyniki kształcenia. W ramach tego w szkole wprowadziliśmy: zadania problemowe- (testy, umożliwiające uczniom rozwój logicznego myślenia i radzenie sobie z testami kompetencji), czytanie ze zrozumieniem i pisanie twórcze. W pracowniach mamy tablice interaktywne i komputery, które wzbogacają proces dydaktyczny. Realizujemy projekt polegający na indywidualnej pracy ucznia z komputerem przenośnym w szkole i w pracy domowej. Organizujemy wiele wyjazdów do teatrów, muzeów, kin, na koncerty i imprezy, pokazujemy uczniom Warszawę i proponujemy różne formy

spędzania czasu wolnego. Wyjeżdżamy na wycieczki, zielone szkoły (krajowe i zagraniczne), organizujemy szkolne kolonie letnie. Bierzymy udział w projektach międzynarodowych : „Urban Legends” i „Meteo des Ecoles”.

Wychowanie to nieodłączny element rozwoju dziecka i w tym obszarze również wprowadzamy zmiany służące uczniom, rodzicom i szkole. Program Wychowawczy Szkoły powstaje przy współudziale rodziców, którzy wypracowują w trakcie warsztatów priorytety wychowawcze. Wprowadziliśmy przejrzysty system wymagań i oceny zachowania dzieci. Opracowaliśmy dzienniczek sześciolatka, ucznia klas 1-3 i 4-6. Naszym pomysłem jest „kwadrans z wychowawcą”, czyli codzienne spotkanie wychowawcy z klasą, które odbywa się od 8. 00 do 8. 15. W ramach godzin wychowawczych realizujemy programy wychowawcze i profilaktyczne, integrujemy zespoły klasowe i kształtujemy właściwe relacje, uczymy radzenia sobie ze złością własną i innych, co pozwala ograniczać agresję rówieśniczą. Realizujemy „Program przeciwdziałania drugoroczności”. Organizujemy „Warsztaty wychowawcze dla rodziców”, którzy uczą się nowych umiejętności wychowawczych.

Motywowanie to istotny element w procesie nauczania i rozwijania uzdolnień. Szkoła, która stwarza uczniom warunki do rozwoju musi pamiętać o tym, że dobrze zmotywowane do nauki dziecko jest gwarantem sukcesu placówki. Talenty naszych uczniów odkrywamy w codziennej pracy z nimi. Zachęcamy i motywujemy ich do udziału w konkursach i projektach oraz pomagamy w skutecznym przygotowaniu się do nich. Co roku diagnozujemy potrzeby w zakresie zajęć dodatkowych i uaktualniamy ofertę kół przedmiotowych, artystycznych i zainteresowań. Naszym pomysłem było stworzenie „Świetlicy środowiskowej” w ramach której uczniowie w godzinach 16. 00 – 19. 00 mogą przyjść do szkoły, by uzyskać fachową pomoc w lekcjach, poprawić sprawdzian czy kartkówkę. Za systematyczne i aktywne uczestnictwo w tych zajęciach są nagradzani dodatkowymi ocenami.

Jako szkoła jesteśmy pomysłodawcami i organizatorami wielu Konkursów i Olimpiad Dzielnicowych. Do kanonu konkursów weszły: Dzielnicowa Olimpiada Języka Angielskiego, Dzielnicowa Olimpiada Polonistyczna, Konkurs Krasomówczy, Dzielnicowy Konkurs Fotograficzny, Konkurs Literacki „Ursuska Szufłada Małolata”, „Bezpieczni na drodze dla klas II, Konkurs Pieśni Chrześcijańskiej „Zaufaj Panu”, od tego roku już Warszaw-

Dokończenie na stronie 6

Przede wszystkim mieszkańcy Ursusa

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Dokończenie ze strony 5

ski Festiwal Pieśni Chrześcijańskiej, Konkurs Plastyczny związany z twórczością znakomitych malarzy, Olimpiada Matematyczna dla klas V itd.

Nasi uczniowie osiągnęli w roku szkolnym 2009/2010 znaczące sukcesy w nauce, sporcie i licznych konkursach. Oczywiście nie sposób je tu wszystkie wymienić dlatego odsyłamy na stronę internetową szkoły, gdzie można zobaczyć zakres i skalę działań naszych podopiecznych. Nasi uczniowie dobrze wypadają w diagnozach wewnętrznych i zewnętrznych badających poziom zdobytych wiadomości i umiejętności

Jesteśmy dumni z naszych szóstoklasistów, którzy wspaniale wypadli w sprawdzianie dla uczniów klas szóstych. Średnia zdobytych przez nich punktów (30,02) zapewnia naszej szkole miejsce w gronie 4% najlepszych szkół podstawowych w kraju. Również ubiegłoroczny wynik był na wysokim poziomie, ponieważ od kilku lat systematycznie poprawiają się nasze osiągnięcia w tym zakresie. Mamy w tym roku powód do dumy, ponieważ nasza uczennica Aleksandra Winiarz została po raz trzeci laureatką Międzynarodowego konkursu Matematycznego „Kangur”, tym razem zdobyła maksymalną liczbę punktów (tylko troje uczniów w kraju osiągnęło taki wynik). Mamy też finalistę II Kuratorskiego Konkursu Przyrodniczego „Słońce i ja”, którym został Szymon Pańnicki. Nasi młodzi sportowcy w drodze po medale w mini piłce ręcznej i nożnej pokonali wiele drużyn z warszawskich szkół sportowych, zdobywając w tych dyscyplinach srebrne i brązowe krążki w Warszawskiej Olimpiadzie Młodzieży, jednocześnie awansując do udziału w rozgrywkach na szczeblu województwa mazowieckiego.

Najważniejszą jednak dla całej społeczności jest atmosfera jaka panuje w szkole, wzajemna życzliwość, szacunek i pomoc jakiej sobie udzielamy w sytuacjach trudnych. Do tego wszystkiego należy dołączyć konstruktywną i systematyczną współpracę z rodzicami naszych uczniów, którzy chętnie włączają się w działania na rzecz szkoły i dzieci.

Maryla Gołębiowska

INWESTYCJE ROKU 2010

Dwie trzecie roku 2010 za nami, w tym czasie Rada i Zarząd Dzielnicy realizowały zaplanowane inwestycje w Ursusie.

W zakresie programu rozwoju drogownictwa została zakończona budowa ul. Zielonej Gęsi i modernizacja sąsiedniej ulicy Probusa. Na mocy podpisanej umowy pomiędzy Zarządem Dzielnicy Ursus i Developerem – EBEJOT budowana jest ulica Prystora (łącznie ulicy Skoroszewskiej i Składkowskiego). Wykonywany jest projekt budowy zatoki postojowej w ulicy Sosnkowskiego przy Szkole Podstawowej nr 14 – w tym roku planowane jest wykonanie tej zatoki.

Zostało zlecone opracowanie dokumentacji budowlano-wykonawczej modernizacji ulicy Zaczarowanej Dorożki oraz aktualizacja projektu przebudowy ulicy Dzieci Warszawy na odcinku Ryżowa – Al. Jerozolimskie (w tym roku planowane jest uzyskanie pozwolenia na budowę).

Planowane jest także wybudowanie brakującego chodnika w ulicy Piastowskiej. Wykonany zostanie odcinek ścieżki rowerowej od Parku przy ul. Wojciechowskiego do ronda przy ul. Keniga. W trakcie opracowania są projekty budowy ul. Skoroszewskiej na odcinku od Oriflame do ul. Starodęby oraz budowy dróg dojazdowych do wiaduktu nad linią kolejową Warszawa – Katowice. Planowane jest uzyskanie decyzji ZRID na przebudowę ul. Żywieckiej, w budżecie zabezpieczone są środki na wykup gruntów pod przebudowę.

W ramach programu rozwoju bazy edukacyjnej została zakończona rozbudowa przedszkola Nr 194 wraz z pełną termomodernizacją istniejącej części przedszkola. W placówce tej od września znalazło miejsce dodatkowo ponad 100 dzieci. W trakcie realizacji jest zadanie pod nazwą rozbudowa Szkoły Podstawowej nr 4 o 8 sal lekcyjnych i salę sportowo-rekreacyjną – termin zakończenia to lipiec 2011 rok. Rozpoczęto także rozbudowę przedszkola nr 219 o 4 oddziały i nową kuchnię, w ramach tej inwestycji zostanie wykonana pełna termomodernizacja istniejącej części budynku – termin zakończenia inwestycji to wrzesień 2011 roku. Zmodernizowany zostanie plac zabaw w Przedszkolu Nr 200.

Od września rozpoczęła się edukacja dzieci w zakresie przepisów drogowych na nowobudowanym miasteczku ruchu drogowego przy Szkole Podstawowej nr 14. W tym celu zakupiono 3 kontenery na salkę wykładową i magazyn dla rowerów z zapleczem sanitarnym. Do zasilania w energię elektryczną obiektów oświatowych przy ul. Dzieci Warszawy 42 wykonywane są prace związane z budową nowej stacji transformatorowej.

Ursus wzbogacił się o nową muszlę koncertową wybudowaną w Parku Czechowickim. Został zmodernizowany staw wraz z ścieżkami wokół stawu, dokonano nowych nasadzeń i zamontowano nowe ławki. W Par-

ku tym zostanie wykonany monitoring celem poprawy bezpieczeństwa.

W zakresie sportu i rekreacji na stadionie przy ul. Sosnkowskiego rozpoczęto budowę kompleksu sportowego w ramach programu „Moje boisko – Orlik 2012.”, – termin zakończenia to listopad b.r. Na stadionie zostały wymienione siedziska i wykonano wygradzenie boiska.

Nieustannie starania władz samorządowych Ursusa w Zarządzie Dróg Miejskich zaowocowały, tym że ZDM przeprowadził modernizację ulic powiatowych znajdujących się pod jego zarządem, a mianowicie: ul. Ryżowej od ul. Dzieci Warszawy do Al. Jerozolimskich, ul. Sosnkowskiego na odcinku od ul. Kompanii Kordian do placu przy linii kolejowej.

Wiesław Krzemień

Sprawa przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności

Na podstawie uchwały Nr XXX/946/2008 Rady Warszawy z dnia 8 maja 2008 roku rozpoczęta została w Warszawie procedura przekształceń prawa użytkowania wieczystego gruntów w prawo własności przy zastosowaniu opłat z maksymalną bonifikatą 95%. Zarząd RSM „Ursus” na wniosek mieszkańców zdołał skorzystać z tej procedury w stosunku do trzech budynków przy ul. Kolorowej 7, 9 i 28. Przygotowane były następne wnioski dotyczące przekształceń. Jednakże z dniem 15 kwietnia 2010 roku wymieniona uchwała Rady Warszawy przestała obowiązywać na podstawie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. W związku z tym złożone wnioski przez spółdzielnie mieszkaniowe nie mogą być rozpatrywane.

W tej sytuacji Zarząd RSM „Ursus” wystąpił do Rady Dzielnicy Ursus o podjęcie przez Radę stosownej uchwały do Rady Warszawy z wnioskiem o uchwalenie nowej uchwały w sprawie przekształcenia prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności z maksymalną bonifikatą 95%. Nasi radni popierają wniosek Zarządu RSM „Ursus” i na najbliższej sesji Rady Dzielnicy Ursus zostanie zgłoszony odpowiedni projekt uchwały w tej sprawie.

Teresa Bogucka-Szczęsłowicz

Wanda Kopcińska

Odpartyjnić samorząd terytorialny

Samorząd oznacza samorządzenie się społeczności lokalnej. Polega to na tym, że mieszkańcy tworzący z mocy prawa wspólnotę na określonym terenie np.: gminy czy dzielnicy bez nacisków i instruowania z zewnątrz (partii) podejmują suwerenne decyzje w sprawach dotyczących rozwiązywania żywotnych problemów swojej wspólnoty. Mieszkańcy mogą wybrać radnych partyjnych podporządkowanych organizacji partyjnej i wielkiej polityce albo wybrać radnych z lokalnego stowarzyszenia, dla których najważniejsi są mieszkańcy i ich sprawy i którzy nie są podporządkowani naciskom zewnętrznym. Zdarza się, że naciski z zewnątrz są sprzeczne z interesami mieszkańców. Inne niekorzystne zjawisko w upartyjnionych radach, to przenoszenie na poziom lokalny walk partyjnych z wielkiej polityki. Wówczas ważne jest kto mówi, a nie co mówi. Jeżeli nasz radny mówi od rzeczy to wszystko w porządku, a jeżeli z przeciwnego obozu ktoś mówi mądrze, to mówi źle.

Wzajemne waśnie polityczne paraliżują pracę radnych i wówczas nie mają oni czasu na solidne i wnikliwe rozwiązywanie istotnych problemów dla mieszkańców. Można postawić pytanie czy dziura w jezdni albo przeciekający dach w szkole to są sprawy polityczne czy zwykłe zadania i obowiązki władz samorządowych?

Jeżeli ten proces upartyjnienia i upolitycznienia samorządu terytorialnego będzie postępował dalej, to zatracimy istotę lokalnej samorządności.

Szansą na odpartyjnienie samorządu są organizacje i stowarzyszenia lokalne, które nie są uzależnione od polityki partii, ponieważ podlegają jedynie mieszkańcom i im chcą służyć. Wyborcy powinni zastanawiać się na kogo chcą oddać swój głos w wyborach samorządowych.

hsj

Władze Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie

W dniu 19.05.2010 roku odbyło się walne zebranie Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie, na którym wybrano władze S.O. w Ursusie: Prezes – Henryk Grzegorzówka, Wiceprezes – Bogusław Łopuszyński, Skarbnik – Adrian Matusik, Sekretarz – Anna Chruślińska, Członek – Wiesław Krzemień.

Komisja Rewizyjna S.O. w Ursusie: Przewodniczący – Tomasz Dąbrowski, Wiceprzewodniczący – Mirosław Bortniczuk, Członek Komisji – Łukasz Safiański.

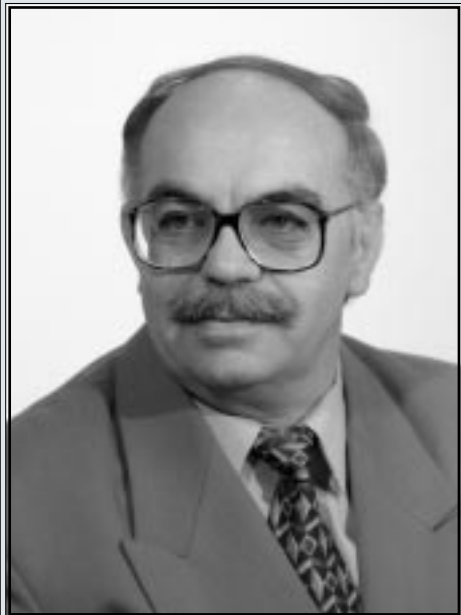
Członkowie Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie życzą wybranym Przedstawicielom S.O. w Ursusie owocnej pracy dla dobra wspólnoty i dalszego rozwoju naszej Dzielnicy Ursus m.st. Warszawy.

Redakcja

KRONIKA SAMORZĄDOWA

Jan Pastuszko w naszej pamięci

5 czerwca 2010 roku w wieku 65 lat zmarł niespodziewanie Jan Pastuszko zastępca burmistrza przez trzy pierwsze kadencje w Gminie Warszawa – Ursus (1993 – 2002), wybitny projektant urządzeń energetycznych, oddany sprawie samorządu terytorialnego, sumienny pracownik dużo wymagający od siebie, wspaniały kolega, przyjazny dla ludzi.

Jan Pastuszko urodził się w 1945 roku w Czechowicach (dzisiaj Ursus). Po ukończeniu technikum podjął pracę w pracowni projektowej Zakładów Mechanicznych Ursus, jednocześnie studiując na Wydziale Mechaniczno – Technologicznym Politechniki Warszawskiej. Przez okres swojej pracy zawodowej pracował jako projektant także w innych znanych biurach projektowych jak „Instal” czy „ELPRO”, a także za granicą. Wniósł swój ewidentny wkład w pracach projektowych dla elektrociepłowni na Żeraniu, Woli, Siekierkach, Kawęczynie i w Pruszkowie.

Gdy nadszedł czas transformacji ustrojowej w Polsce i w 1990 roku reaktywowano samorząd terytorialny wziął udział w wyborach samorządowych jako kandydat na radnego do Rady Dzielnicy – Gminy Ochota w Warszawie z okręgu wyborczego Ursus. Mieszkańcy Ursusa wybrali go na radnego. Funkcję radnego pełnił godnie i skutecznie przez dwie kadencje. Szczególnie zaangażował się w inicjatywę radnych z Ursusa polegającą na wydzieleniu Ursusa z Ochoty jako samodzielnej dzielnicy – gminy. Był także członkiem, założycielem Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie, którego pierwszym zadaniem było uzyskanie wolności i samodzielności dla Ursusa.

Doceniając jego poszanowanie prawa, solidność i umiłowanie prawdy radni wybrali go na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej. Gdy jesienią 1993 roku odbyły się pierwsze wybory do Rady Dzielnicy – Gminy Ursus został wybrany na stanowisko zastępcy burmistrza, na którym pracował bez przerwy do grudnia 2002 roku z wielkim zaangażowaniem i skutecznością. Jego wielka pracowitość i oddanie sprawie rozwoju Ursusa przyniosły mieszkańcom widoczne efekty szczególnie w zakresie nowych inwestycji, którymi się zajmował. Pracownicy urzędu mówili o nim, że bardziej dba o pieniądze gminy niż swoje własne.

Uroczystości pogrzebowe zaczęły się Mszą Świętą 10 czerwca 2010 roku w kościele p.w. Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa w Ursusie. Kościół był wypełniony po brzegi ludźmi, którzy przyszli, aby złożyć zmarłemu koledze i sąsiadowi należny szacunek i oddać cześć Jego pamięci.

Zmarły został pogrzebany na cmentarzu w Soplicach przy ul. Ryżowej. Na cmentarz przybyło bardzo dużo ludzi. W pogrzebie wzięli udział przedstawiciele licznych organizacji społecznych i politycznych oraz władze dzielnicy.

W nieodżałowanej pamięci Jan Pastuszko pozostanie w naszej pamięci na zawsze. Pokój Jego Duszy. Wielce Szanownej żonie Elżbiecie, córce Agnieszce, wnuczkom i całej Jego Rodzinie, którą bardzo kochał wyrazi serdecznego współczucia składają członkowie Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie.

Cześć Jego Pamięci.

Remont wiaduktu drogowego nad ul. Cierlicką

Zarząd Dróg Miejskich jako zarządca tego wiaduktu stwierdził po przeprowadzeniu badań i że jego stan techniczny zagraża bezpieczeństwu korzystających z tego wiaduktu i że wymaga pilnego remontu.

Został wykonany przez ZDM projekt rozbiórki wiaduktu i wykonania nowej konstrukcji. Wyloniono w przetargu wykonawcę robót, który opracował projekt organizacji ruchu na czas remontu wiaduktu. Projekt ten zakłada wyłączenie z ruchu ul. Traktorzystów na odcinku od skrzyżowania z ulicami Jagiełły i Wojciechowskiego do przejścia dla pieszych w

ulicy Traktorzystów na wysokości PKP. Objazd wytyczonego odcinka drogi będzie prowadzić ulicami: W. Jagiełły-Warszawską lub ul. Lalki (Balicką) do K. Gierdziejewskiego – Posagu Siedmiu Panien-Szamoty. W czasie demontażu wiaduktu i wznoszenia nowej konstrukcji będą tzw. wyłączenia ruchu w ul. Cierlickiej pod wiaduktem. Wyłączenia te, zapewni ZDM, będą odbywać się w godzinach nocnych. Remont wiaduktu a tym samym utrudnienia potrwać do końca 2010 r.

Wiesław Krzemień

URSUS POWODZIANOM

Z inicjatywy Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie w dniu 25 czerwca w sali widowiskowej Ośrodka Kultury „Arsus” odbył się koncert charytatywny dla powodzian „Powódź 2010”, w którym wystąpili: chór mieszany „Cantate Deo” pod dyrekcją Doroty Męckowskiej, zespół wokalny „One” w składzie Anna Kałużna, Bożena Kupis-Kucharska oraz Marzena Poświata, laureaci Konkursu Piosenkarskiego „Tulipanada” Justyna Grzywaczyk, Michał Kasperowicz i zespół „Five Degrees”, jak również laureat Międzydzielnicowego Przeglądu Piosenki Angielskiej zespół młodych muzyków pod kierunkiem Sebastiana Porzezińskiego z Gimnazjum 130. Koncert poprowadził dziennikarz TVN Warszawa Tomasz Parzybut.

W trakcie koncertu odbyła się licytacja przedmiotów przekazanych przez Urząd Dzielnicy Ursus oraz osoby prywatne Bożeną Iwaniukowicz i Justynę Scibor (grafiki Tomasza Cypelta).

Największym zainteresowaniem licytujących cieszyły się: piłka nożna (kopia Mundialu w RPA), koszulka naszej drużyny KS „Ursus” (w tym roku awansowała do trzeciej ligi piłkarskiej) oraz akwarela zmarłego niedawno znakomitego i cenionego warszawskiego artysty Tomasza Cypelta. W licytacji przekładanej występami artystycznymi uczestniczyły władze Dzielnicy Ursus z dr Henrykiem Linowskim Przewodniczącym Rady, Wandą Kopcińską Wiceprzewodniczącą Rady, Wiesławem Krzemieniem zastępcą burmistrza oraz radnymi Joanną Jeżyńską, Teresą Bogucką Szczęsnowicz i Henrykiem Grzegorzólką Przewodniczącym Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie. Za bardzo aktywny udział w licytacji należy podziękować również Dorocie Męckowskiej dyrygentce chóru „Cantate Deo” oraz Renacie Rokickiej z Ośrodka Kultury „Arsus”.

Całkowity dochód z biletów i aukcji został w całości przekazany powodzianom.

Dwa dni wcześniej trzy samochody dostawcze wypełnione darami od mieszkańców Ursusa w ramach akcji zorganizowanej przez Ośrodek Pomocy Społecznej wyjechały do Dwikoz w woj. świętokrzyskim aby przekazać pomoc najbardziej poszkodowanym powodzianom.

Wszystkim artystom i mieszkańcom dziękujemy za udział w koncercie i akcji zbierania darów. Impreza odbyła się pod patronatem Zarządu Dzielnicy Ursus.

Bogusław Łopuszyński

KONKURS WIEDZY O II WOJNIE ŚWIATOWEJ

Ośrodek Kultury „ARSUS” w Dzielnicy Ursus m. st. Warszawy zaprasza wszystkich chętnych, a szczególnie młodzież z Ursusa do udziału w II edycji Konkursu „Moja wiedza o II wojnie światowej”. Tegoroczna edycja odbywa się pod hasłem „Od agresji sowieckiej przez Katyń, Teheran do Jałty”. Otwarty charakter Konkursu umożliwia udział młodzieży szkolnej i dorosłych z Warszawy i województwa mazowieckiego.

Konkurs został podzielony na trzy kategorie uczestników:

I – uczniowie gimnazjów;

II – uczniowie szkół ponadgimnazjalnych;

III – dorośli (od 20 lat).

Obejmuje dwa etapy: I etap – 21.09.2010r. (wtorek), godz. 10.00 (uczniowie gimnazjów), godz. 13.00 (uczniowie szkół ponadgimnazjalnych i dorośli). II etap – 28.09.2010r. (wtorek).

Eliminacje odbędą się w Sali widowiskowej Ośrodka Kultury „Arsus”. Uroczysty finał oraz wręczenie nagród odbędzie się 08.09.2010r. o godz. 18.00 w Domu Kultury „Kolorowa”, ul. K. Sosnkowskiego 16. Patronat honorowy nad Konkursem przyjęła Prezydent m. st. Warszawy Hanna Gronkiewicz-Waltz oraz władze dzielnicy Ursus. Szczegółowych informacji udziela Dom Kultury „Kolorowa”, tel. 22 867 63 95 oraz Janusz Łukaszewicz – pomysłodawca i koordynator imprezy, tel. 604 503 353

Bogusław Łopuszyński

MICHAŁ BAJOR W „ARSUSIE”

Artysta wystąpi w Ośrodku Kultury „Arsus” 01 października 2010 r. o godz. 19.00. Zaśpiewa znane piosenki ze swojego najnowszego dwupłytkowego albumu, który nosi tytuł „Michał Bajor – piosenki Marka Gre-

Dokończenie na stronie 8

Dokończenie ze strony 7

chuty i Jonasza Kofty". To już szesnasty krążek w dorobku artysty, na którym znajduje się 26 znakomitych utworów Marka Grechuty i Jonasza Kofty w interpretacji Michała. Posłuchamy zatem: Ocalić od zapomnienia, Będiesz moja panią, Nie dokazuj, Serce, Miłość, Jej portret, Pamiętajcie o ogrodach, Wakacje z blondynką, Samba przed rozstaniem i innych, które zawsze fascynują i poprawiają nastrój.

Bilety w cenie 40,-zł (miejsca numerowane) można nabyć w sekretariacie Ośrodka Kultury „Arsus”, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl. Istnieje możliwość rezerwacji dla gości indywidualnych i firm.

ZAPRASZAMY

Bogusław Łopuszyński

PROGRAM WYBRANYCH IMPREZ OŚRODKA KULTURY „ARSUS”

ul. Traktorzystów 14, tel. 22 478 34 54, www.arsus.pl

- Inauguracja warsztatów w Klubie Literackim „Metafora” (06.09, g. 16.00);
- Koncert młodzieżowych zespołów rockowych (10.09, g. 19.30, 5 zł);
- Bajka dla dzieci „Słoń Trąbaliński” – Teatr „Narwal” (12.09, g. 12.30, 10 zł);
- Klub Edukacji Samorządowej – wykład dr Janusza Kortańskiego pt. „Kardynał Stefan Wyszyński Prymas Tysiąclecia”. Prowadzi dr Jan Parys (16.09, g. 17.30);
- „Salonik Sztuk Arsus” (17.09, g. 19.00, 5 zł);
- Festyn rodzinny „Pożegnanie lata” – osiedle „Niedźwiadek” (19.09, g. 15.00 – 20.00);
- I etap eliminacji Mazowieckiego Konkursu „Moja wiedza o II Wojnie Światowej” (21.09, g. 9.00 – 16.00, informacje 22 867 63 95);
- Występ kabaretu „Pół serio” Wandy Stańczak w programie „Po wakacjach” (30.09, g. 19.00);
- II etap eliminacji Mazowieckiego Konkursu „Moja wiedza o II Wojnie Światowej” (28.09, g. 11.00 – 15.00, informacje 22 867 63 95);
- Koncert MICHAŁA BAJORA – piosenki Jonasza Kofty i Marka Grechuty (01.10, g. 19.00, 40 zł);
- ROK CHOPINA – koncert uczestników Konkursu Chopinowskiego (07.10, g. 18.00, 10 zł);
- Koncert młodzieżowych zespołów rockowych (08.10, g. 19.30, 5 zł);
- ROK CHOPINA – koncert uczestników Konkursu Chopinowskiego (14.10, g. 18.00, 10 zł);
- „Salonik Sztuk Arsus” – koncert 19. Festiwalu „Wspólnota w Kulturze” (15.10, g. 19.00);
- 19. Festiwal „Wspólnota w Kulturze” – koncert (22.10, g. 18.00);
- 19. Festiwal „Wspólnota w Kulturze” – koncert galowy (23.10, g. 18.00);
- Bajka dla dzieci „Księżniczka Różyczka” – Teatr „Złoty Dukat” (24.10, g. 12.30, 10 zł);
- XVIII DNI SENIORA DZIELNICY URSUS – cykl imprez artystycznych: wystaw, koncertów, konkursów, zabaw tanecznych (01 – 10.10). 15.lecie Klubu Seniora „Wesoła Chata”.

Informacje i rezerwacje biletów tel. 22 478 34 54, 22 478 36 26

Bogusław Łopuszyński

Kalendarz obchodów patriotycznych

- **1 września (środa)** – 71. rocznica wybuchu II Wojny Światowej,
 - ♦ **godz. 16⁰⁰**, Cmentarz ul. Rakuszanki, złożenie wieńców, zapalenie zniczy,
 - ♦ **godz. 17⁰⁰** **Obelisk ul. Cierlicka** złożenie wieńców, przemówienie Burmistrza, modlitwa kapłana z Parafii św. Józefa Oblubieńca NMP, poczty sztandarowe ze wszystkich szkół z terenu dzielnicy oraz organizacji kombatanckich,
 - ♦ **godz. 18⁰⁰** Msza św. w intencji poległych i ojczyzny kościół św. Józefa Oblubieńca NMP.
- **17 września (piątek)** 71. rocznica napaści sowieckiej na Polskę i Dzień Sybiraka,
 - ♦ **godz. 11⁰⁰** – Obelisk ul. Cierlicka, złożenie wieńców, zapalenie zniczy, przemówienie Burmistrza, modlitwa kapłana z Parafii św. Józefa Oblubieńca NMP, poczty sztandarowe ze wszystkich szkół oraz organizacje kombatanckie, z udziałem Orkiestry Dętej Ziemi Mazowieckiej.
- **24 września (piątek)** 71. rocznica powstania Polskiego Państwa Podziemnego,
 - ♦ **godz. 10⁰⁰** Cmentarz ul. Rakuszanki, złożenie wieńców,
 - ♦ **godz. 11⁰⁰** Cmentarz ul. Ryzowa, złożenie wieńców,
 - ♦ **godz. 12⁰⁰** Obelisk ul. Cierlicka, złożenie kwiatów, zapalenie zniczy, przemówienie Burmistrza, delegacje ze szkół: SP 4, SP 14, LO, Zespół Szkół nr 42, Gim 132, Gim 131 oraz organizacje kombatanckie,
- **4 października (poniedziałek)** 66. rocznica obozu przejściowego w Ursusie dla 50 tys. Warszawiaków wypędzonych przez Niemców,
 - ♦ **godz. 11⁰⁰** ul. Traktorzystów, złożenie kwiatów, zapalenie zniczy, przemówienie Burmistrza, modlitwa kapłana z Parafii Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa, poczty sztandarowe ze szkół oraz organizacje kombatanckie,
- **11 października (poniedziałek)** – 41. rocznica śmierci gen. K. Sosnkowskiego (*19 listopada 1885 – 11 października 1969*),
 - ♦ **godz. 11⁰⁰** pomnik poświęcony pamięci generała Sosnkowskiego, złożenie kwiatów, zapalenie zniczy, przemówienie Burmistrza, poczty sztandarowe ze szkół: LO, SP 4, SP 14, Gim 131, Gim 132, Zespół Szkół nr 42 oraz organizacji kombatanckich.

Dyżury radnych Stowarzyszenia Obywatelskiego w Ursusie

Przewodniczący Rady – Henryk Linowski w poniedziałki w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 14⁰⁰ - 16⁰⁰

Wiceprzewodnicząca Rady – Wanda Kopcińska w czwartki w Urzędzie Dzielnicy w pok. nr 101 na I piętrze w godz. 14⁰⁰ - 16⁰⁰

Radni w pierwszy i trzeci wtorek każdego miesiąca z wyjątkiem świąt w godz. 18⁰⁰ - 19⁰⁰

– Dom Kultury „Kolorowa” przy ul. Sosnkowskiego 16, pok. 131

– Dom Kultury „Miś” przy ul. Zagłoby 17, Klub Edukacji Samorządowej

Z-ca Burmistrza Wiesław Krzemień

W poniedziałki, pok. 200, II piętro w godz. 14⁰⁰ - 16⁰⁰

Uwaga! Podczas dyżurów we wskazanych Domach Kultury można będzie zapoznać się z zadaniami i możliwościami samorządu terytorialnego oraz zgłosić swoje wnioski.

ZAPRASZAMY

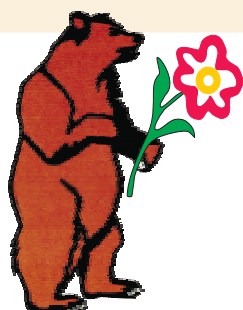
Niepubliczne Przedszkole Artystyczne
Delfinki

Zapewniamy:

- profesjonalną kadre
- bogatą ofertę zajęć
- realizację nowatorskich metod dydaktyczno-wychowawczych
- opiekę specjalistów
- własną kuchnię
- naukę pływania (basen na terenie przedszkola)
- zajęcia muzyczne według programu Szkoły muzycznej Yamaha

© YAMAHA SZKOŁA MUZYCZNA

Warszawa – Ursus, ul. Orłąt Lwowskich 1 (Budynek Basenu „Albatros”)
tel. 022 423 24 15, 606 313 997
www.delfinki.waw.pl; e-mail: przedszkole@delfinki.waw.pl

URSUS

Wydawca: Stowarzyszenie Obywatelskie w Ursusie

Redaguje: Zespół Redakcyjny Stowarzyszenia

Redaktor naczelny: Przemysław Sypniewski tel. 0 660 447 421

Adres redakcji: 02 – 495 Warszawa ul. Szomańskiego 53

Internet: <http://www.so-ursus.prv.pl> nakład 9900

Stowarzyszenie Obywatelskie

służy od 18 lat

Mieszkańcom Ursusa